

року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 16.03.2017 № 168-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/168-2017-%D1%80#Text> (дата звернення 25.03.2021).

УДК 631.115.11 (043.2)

Дромашко А.О., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Козирєва В.П., к.ю.н., доцент

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ ТОВАРИСТВА

Сільськогосподарські товариства протягом свого існування претендують на одну з найважливіших ніш серед кола суб'єктів господарювання аграрного типу. У галузі аграрної діяльності існують акціонерні товариства (СВАТ, СЗАТ) та товариства з обмеженою відповідальністю (СТОВ).

Сільськогосподарські товариства регламентуються чинним законодавством, а саме Цивільним кодексом України, Господарським кодексом, Законом України «Про господарські товариства» та Законом України «Про акціонерні товариства».

Згідно зі статтею 79 Господарського кодексу України, можемо визначити, що під господарськими товариствами варто розуміти підприємства або інші суб'єкти господарюванні, які виникли завдяки юридичним особам або громадянам шляхом об'єднання їх власного майна та власної участі у роботі товариства з ціллю отримання доходів [1, с. 53].

А Цивільний кодекс, зокрема стаття 113, визначає, що господарським товариством є юридична особа, яка містить статутний капітал, що складається з часток її учасників. Господарські товариства завжди мають роль саме юридичної особи. А от її учасником може бути як фізична, так і юридична особа [3].

Господарські товариства завжди є юридичними особами, а учасником господарського товариства може бути фізична або юридична особа. Обмеження щодо участі у господарських товариствах може бути встановлене лише законом.

Основні ознаки сільськогосподарських товариств:

- як і кожна юридична особа, сільськогосподарське товариство повинно володіти власним статутним капіталом. Для СТОВ він має становити не менш, ніж 100 мінімальних заробітних плат, а от для САТ – не менш, ніж 1250 мінімальних заробітних плат;
- обов'язкове право випускати цінні папери від свого імені;

– саме учасники товариства беруть на себе усі функції стосовно управління та контролю за його діяльністю;

– кожен учасник акціонерного товариства вправі претендувати на отримання дивідендів, тобто прибутку від акцій або цінних паперів.

Як вже було зазначено вище, сільськогосподарські товариства можуть мати форму акціонерного товариства (СВАТ, СЗАТ). Чинний законодавець сповіщає про те, що акціонерне товариство – це товариство господарського типу, яке володіє власним статутним фондом, що поділений на чітко визначену кількість акцій одного й того ж номіналу та несе правову відповідальність виключно тим майном, яке має товариство. Акціонери беруть на себе ризик отримання збитків, які нерозривно пов'язані з функціонуванням товариства в рамках тої кількості акції, яка їм належить.

До того, як набрав чинності Закон України «Про акціонерні товариства», в нашій державі усі акціонерні товариства, які здійснюють діяльність аграрного типу, поділялись на відкритий та закритий тип. Але наразі нові товариства, які створюються мають набути форми публічного, або привітного акціонерного товариства.

Варто зазначити, що засновником акціонерного товариства може виступати лише одна особа. Або таке товариство може складатися з однієї особи у тому разі, якщо певний акціонер викупить усі акції товариства. Учасники акціонерного товариства публічного типу можуть відчужувати та продавати свої акції, не питаючи згоди у інших учасників (акціонерів) цього ж товариства. А от у акціонерному товаристві приватного права учасники мають переважне право купівлі тих акції, які хочуть продати інші акціонери даного товариства.

Відповідно до чинного Цивільного кодексу України, товариство з обмеженою відповідальністю – це юридична особа, чийм засновником є одна або декілька осіб, володіє статутним капіталом та функціонує за правилами, записаними у статуті.

Варто зазначити, що у сільськогосподарському товаристві з обмеженою відповідальністю кількість учасників може досягати лише 10 осіб. Якщо кількість учасників більше, то СТОВ має переформуватися в акціонерне товариство протягом одного року.

Кожен учасник СТОВ вповноважений на продаж або відступ власної частки у статутному капіталі товариства іншому учаснику або учасникам цього товариства.

Література

1. Господарський кодекс України від 16.01.2003 № 436-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/436-15/> (дата звернення 20.03.2021).
2. Про господарські товариства: Закон України від 19.09.1991 № 1576-XII.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1576-12#Text> (дата звернення 20.03.2021).

3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 № 435-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15#Text> (дата звернення 20.03.2021).

УДК 349.42 (043.2)

Іванчук Г.М., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

Марцинюк М.О., здобувачка вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Львівський державний університет внутрішніх справ, м. Львів,
Україна
Науковий керівник: Жмур Н.В., к.ю.н.

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ

Особисті селянські господарства відіграють важливу роль у розвитку агропромислового комплексу в Україні і виробляють майже половину валової сільськогосподарської продукції України. Під час переходу до ринкової економіки сільськогосподарські підприємства скорочували обсяги свого виробництва, особливо тваринницького, а особисті селянські господарства стали основними виробниками більшості продуктів без додаткових витрат для держави і в основному забезпечували та продовжували постачати населення продуктами харчування. Тому сьогодні державна підтримка надзвичайно необхідна для успішного функціонування особистих селянських господарств та для розвитку сільських територій загалом.

Згідно з чинним законодавством, зокрема Законом України «Про особисте селянське господарство», прийнятим 15 травня 2003 року, особисте селянське господарство - це господарська діяльність, що здійснюється без створення юридичної особи фізичною особою або особами, які перебувають у сімейних або родинних стосунках та живуть разом для задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки та споживання сільськогосподарської продукції, продажу надлишків та надання послуг з використанням активів ОСГ, у тому числі в сфері сільського «зеленого» туризму [1].

Особисте селянське господарство слід розглядати як форму сільськогосподарського виробництва аграрної продукції та додаткового